15 Φεβρουαρίου 2021

Κολπική μαρμαρυγή: Η στρατηγική κίνηση για την πρόληψη της πιο συχνής αρρυθμίας

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Υγεία και ιατρικά θέματα

Η καίρια κίνηση για την πρόληψη της κολπικής μαρμαρυγής, της πιο συχνής μορφής αρρυθμίας που αφορά τον έναν στους τρεις πάσχοντες από διαταραχές καρδιακού παλμού, έχει άμεση σχέση με την αρτηριακή πίεση.

Τα πρώτα στοιχεία από γενετικά δεδομένα που δείχνουν ότι η υψηλή αρτηριακή πίεση σχετίζεται αιτιωδώς με την πιο συχνή διαταραχή του καρδιακού ρυθμού δημοσιεύθηκαν πρόσφατα στο European Journal of Preventive Cardiology.

Ο συγγραφέας της σχετικής μελέτης, Δρ. Γεώργιος Γεωργιόπουλος από το Βασιλικό Κολέγιο του Λονδίνου και το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο της Αθήνας ανέφερε: «Η διαπίστωση ότι η αυξημένη αρτηριακή πίεση προκαλεί κολπική μαρμαρυγή παρέχει περαιτέρω ώθηση για στρατηγικές δημόσιας υγείας που στοχεύουν στη βελτίωση του ελέγχου της αρτηριακής πίεσης στον γενικό πληθυσμό και σε ατομικές προσπάθειες για την επιτήρηση των επιπέδων της πίεσης».

Η κολπική μαρμαρυγή είναι η πιο συχνή διαταραχή του καρδιακού ρυθμού, επηρεάζοντας περισσότερους από 40 εκατομμύρια ανθρώπους παγκοσμίως, οι οποίοι διατρέχουν πέντε φορές μεγαλύτερο κίνδυνο εγκεφαλικού επεισοδίου. Προηγούμενες μελέτες έχουν δείξει έναν συσχετισμό ανάμεσα στην υψηλή αρτηριακή πίεση και την ανάπτυξη κολπικής μαρμαρυγής, αλλά μέχρι σήμερα δεν υπήρχαν ισχυρά στοιχεία που να αποδεικνύουν άμεση αιτιότητα.

Για να διερευνήσουν, λοιπόν, αν η αρτηριακή πίεση έχει άμεση επίπτωση στον κίνδυνο κολπικής μαρμαρυγής, οι ερευνητές διενήργησαν μια φυσιολογικά τυχαιοποιημένη ελεγχόμενη δοκιμή – την επονομαζόμενη μενδελιανή τυχαιοποίηση. Χρησιμοποίησαν δεδομένα από τη μεγαλύτερη γονιδιακή μελέτη για

την αρτηριακή πίεση και την κολπική μαρμαρυγή (GWAS) με περισσότερα από ένα εκατομμύριο άτομα ευρωπαϊκής καταγωγής, εκ των οποίων οι 60.620 έπασχαν από κολπική μαρμαρυγή, ενώ οι υπόλοιποι 970.216 όχι.

Το πρώτο βήμα για τους επιστήμονες ήταν να εντοπίσουν 894 γενετικές μεταβλητές που σχετίζονται με την αρτηριακή πίεση και στη συνέχεια να αναλύσουν ποιες από αυτές έπαιζαν κάποιο ρόλο στην κολπική μαρμαρυγή. Οι 894 γενετικές μεταβλητές τοποθετήθηκαν τυχαία στους συμμετέχοντες, αποδίδοντας σε καθέναν από αυτούς ένα επίπεδο αρτηριακής πίεσης, Έπειτα, οι ερευνητές ανέλυσαν τον συσχετισμό ανάμεσα στην αρτηριακή πίεση και την κολπική μαρμαρυγή.

Όπως αναδείχθηκε από τα στοιχεία, η αυξημένη αρτηριακή πίεση σχετίστηκε με αυξημένο κίνδυνο κολπικής μαρμαρυγής. Ειδικότερα, η αύξηση κατά 1 mmHg στην συστολική, τη διαστολική και την παλμική πίεση (δηλαδή η διαφορά μεταξύ της συστολικής και της διαστολικής αρτηριακής πίεσης) σχετίστηκε με 1,5%, 2,6% και 1,4% σχετική αύξηση στον κίνδυνο κολπικής μαρμαρυγής αντίστοιχα.

«Τα αποτελέσματα παρέχουν ισχυρές ενδείξεις μιας αιτιώδους σχέσης ανάμεσα στην αρτηριακή πίεση και την κολπική μαρμαρυγή. Η χρήση γενετικών πληροφοριών στην ανάλυση ελαχιστοποιεί τις πιθανότητες αντίστροφης αιτιότητας (όπου η κολπική μαρμαρυγή προκαλεί την υψηλή αρτηριακή πίεση) ή την ευθύνη άλλων χαρακτηριστικών (συνυπαρχόντων παραγόντων) που συνδέονται με την κολπική μαρμαρυγή. Η μελέτη μας έδειξε ότι η σχέση αυτή δεν προκλήθηκε από άλλες καταστάσεις, μεταξύ των οποίων η στεφανιαία νόσος και η παχυσαρκία», τονίζει ο Δρ. Γεωργιόπουλος και καταλήγει:

«Τα ευρήματά μας επιβεβαιώνουν την θεωρία ότι η κολπική μαρμαρυγή μπορεί να αποτραπεί. Αυτό υποδεικνύει ότι ο αυστηρός έλεγχος της αρτηριακής πίεσης θα μπορούσε να αποτελέσει μια αποτελεσματική στρατηγική για την αποφυγή της κολπικής μαρμαρυγής και των επιπλοκών της, στις οποίες περιλαμβάνονται το εγκεφαλικό επεισόδιο, η καρδιακή ανεπάρκεια, η άνοια και η κατάθλιψη».

Πηγή: ygeiamou.gr